

বৰ্গৰাম দেউৰী

বনাম

প্ৰেমোধৰ বৰা আৰু আন এজন

৫ জানুৱাৰী, ২০০৪

(মুখ্য ন্যায়াধীশ ভি. এন. খাৰে আৰু ন্যায়াধীশ এছ. বি. সিনহা)

জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইন, ১৯৫১-ধাৰা ১২৩(৩), ১২৩(৩ক) আৰু ৮৩- নিৰ্বাচনী
আবেদন- দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ-সাম্প্ৰদায়িক ভিত্তিত ঘৃণা বিয়পাই দিয়া- উচ্চ
ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দান যে অভিযোগ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণিত হোৱা নাই-
শুদ্ধতা- কৈছিল- দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ ধাৰা ৮৩ৰ ভিত্তিত কঠোৰভাৱে আবেদন
কৰিব লাগিব আৰু সকলো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিব লাগিব-
নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে নিৰ্ভৰযোগ্য আৰু বিশ্বাসযোগ্য প্ৰমাণ দাঙি ধৰি
নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰা প্ৰাৰ্থীৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ প্ৰমাণ কৰাত ব্যৰ্থ
হয়-সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ ন্যায্য।

বিধানসভাৰ নিৰ্বাচন অনুষ্ঠিত হয় আৰু ইয়াৰে এটা সমষ্টিৰ পৰা প্ৰথম
প্ৰতিবাদীক নিৰ্বাচিত বুলি ঘোষণা কৰা হয়। আপীলকাৰীয়ে প্ৰতিবাদী নং ১ৰ বিৰুদ্ধে
জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইনৰ ধাৰা ১২৩(৩) আৰু ১২৩(৩এ)ৰ অধীনত দুৰ্নীতিৰ
অভিযোগ উত্থাপন কৰি নিৰ্বাচনী আবেদন দাখিল কৰে। অভিযোগ কৰা হৈছিল যে
বিভিন্ন সভাত ১ নং প্ৰতিবাদী আৰু তেওঁৰ এজেণ্টসকলে সমাৱেশৰ পূৰ্বে ভাষণ
প্ৰদান কৰি ১ নং প্ৰতিবাদীক ভোট দিবলৈ আৰু আবেদনকাৰী অনুসূচিত জনজাতি
সম্প্ৰদায়ৰ হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আহ্বান

জনাইছিল। অভিলেখত থকা প্ৰমাণ বিশ্লেষণ কৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযোগটো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণিত হোৱা নাই বুলি ৰায় দিয়ে আৰু আবেদনখন খাৰিজ কৰে। সেয়েহে বৰ্তমানৰ আবেদনখন কৰা হৈছে।

আপীলকাৰীয়ে দাবী কৰিছিল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ভুল কৰিছিল যে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণিত হোৱা নাই; যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আনকি প্ৰকাশিত বাতৰিটোৰ কথাও উল্লেখ কৰা নাছিল ১ নং প্ৰতিবাদীয়ে দিয়া ভাষণৰ বিষয়বস্তু প্ৰমাণ কৰিব পৰা বাতৰি কাকত য'ত বক্তাসকলে ভোটাৰসকলক আপীলকাৰীৰ সপক্ষে ভোট নিদিবলৈ কয় যিটো অনুসূচিত জনগোষ্ঠীৰ সদস্যসকলৰ বিৰুদ্ধে ঘৃণা বিয়পাবলৈ কৰা হৈছিল যিটো দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত প্ৰথাৰ সমান; আৰু যে সাক্ষীৰ আগ্ৰহ নিজেই তেওঁক অবিশ্বাস কৰাৰ ভিত্তি হব নোৱাৰে কাৰণ কিছুমান সাক্ষীয়েও সত্য কোৱাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হব পাৰে।

আবেদন খাৰিজ কৰি আদালতে কয়:

1. দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত কাৰ্য্যৰ অভিযোগসমূহ জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইন, ১৯৫১ৰ ধাৰা ১২৩(৩) আৰু ১২৩(৩ক) ত সন্নিৱিষ্ট বিধানসমূহৰ সৈতে মিল থাকিব লাগিব। আইনখনৰ ধাৰা ৮৩ৰ ভিত্তিত কঠোৰভাৱে আবেদন কৰিব লাগিব আৰু সকলো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিব লাগিব। দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ অৰ্ধ অপৰাধমূলক প্ৰকৃতিৰ বুলি ধৰা হয়। সকলো উদ্দেশ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ বাবে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত প্ৰথা প্ৰমাণ কৰাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় প্ৰমাণৰ মানদণ্ডক অপৰাধমূলক বিচাৰত আশা কৰা মানদণ্ডৰ সৈতে সমান কৰা হয়। নিৰ্বাচনী আবেদন আৰু অপৰাধমূলক বিচাৰৰ মাজৰ পাৰ্থক্যটো হল অভিযুক্তৰ মৌনতা অৱলম্বন কৰাৰ স্বাধীনতা থকাৰ বিপৰীতে নিৰ্বাচনী

আবেদনৰ বিচাৰৰ সময়ত ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীয়ে নিজৰ সংস্কৰণ আদালতৰ সন্মুখত ৰাখিব লাগে আৰু তেওঁ আবেদনত অভিযোগ কৰা ধৰণে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত কাৰ্য্য কৰা নাছিল বুলি আদালতক সন্তুষ্ট কৰিব লাগে । নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে নিৰ্বাচনী আবেদনত নিজৰ তথ্যৰ উৎস সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰকাশ কৰিব লাগিব। ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীজনৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত অভিযোগ প্ৰমাণ কৰিবলৈ তেওঁ যুক্তিযুক্ত আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰমাণৰ নেতৃত্ব দিলেহে তেওঁৰ বোজা পৰিশোধ কৰা হৈছে বুলি কব পাৰি। অভিযোগসমূহ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিব লাগিব আৰু কেৱল দেৱানী গোচৰৰ দৰে সম্ভাৱনাৰ প্ৰাধান্যৰ দ্বাৰা নহয়। (১১০-এ-চি)

গজানন কৃষ্ণজী বাপত আৰু আন. বনাম দত্তজী ৰাঘোবাজী মেঘে আৰু অন্যান্য, **এ আই আৰ (১৯৯৫) এছ চি ২২৮৪**; সুৰিন্দৰ সিং বনাম হৰদিয়াল সিং আৰু অন্যান্য, (১৯৮৫) ১ **এছচিআৰ ১০৫৯**; আৰ পি মইডুটি বনাম পি টি কুঞ্জু মহম্মদ আৰু আন এজন, (২০০১) ১ **এছচিচি ৪৮১** আৰু মাৰ্কিকুটি আন্মা বনাম কাদাভুৰ শিৱাদাসন আৰু আন., (২০০৩) **এ.আই.আৰ এছ চি ডব্লিউ 6306**, নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে ।

২) তৎক্ষণাত গোচৰটোত আপীলকাৰী নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে তেওঁৰ অভিযোগৰ সমৰ্থনত পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলক উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ কোনো আস্থাৰ অযোগ্য বুলি ধৰা পৰিছিল। গাঁৱৰ কোনো স্বতন্ত্ৰ সাক্ষীক নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে পৰীক্ষা কৰা নাছিল। সাম্প্ৰদায়িক ভিত্তিত ঘৃণা বিয়পোৱাটো অপৰাধ, কিন্তু আপীলকাৰীয়ে কোনো এফ. আই. আৰ. দাখিল কৰা নাছিল আৰু কোনো সমসাময়িক নথিপত্ৰৰ প্ৰমাণ ৰেকৰ্ডত অনা হোৱা নাছিল। সাংবাদিকক পৰীক্ষা কৰি বাতৰিটোৰ বিষয়বস্তু প্ৰমাণিত কৰা নাছিল, বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পোৱা বুলি

সাক্ষীৰ বক্তব্যৰ ওপৰত একেখিনি কথা আইনগতভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰিব নোৱাৰিলে হেঁতেন। গতিকে প্ৰমাণত ই অগ্ৰাহ্য আছিল। তথাপিও কথিত দুৰ্নীতিৰ কাৰ্য সংঘটিত হোৱাৰ ধৰণটোৱে আত্মবিশ্বাসৰ সৃষ্টি নকৰে। লগতে তালিকাভুক্ত সাক্ষীসকলক পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাছিল। আপীলকাৰীয়ে পৰীক্ষা কৰা আন সাক্ষীসকলৰ নাম আপীলকাৰীয়ে পূৰ্বে দাখিল কৰা সাক্ষীৰ তালিকাত নাছিল। তদুপৰি আগ্ৰহী সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ মূল্যায়ন কৰাৰ সময়ত আদালতে নিজৰ পহৰাত থাকিব লাগে আৰু তেওঁলোকক অধিক নিবিড়ভাৱে চোৱাচিতা কৰিব লাগিব বুলি পৰীক্ষা প্ৰয়োগ কৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে সাক্ষীৰ প্ৰমাণক অবিশ্বাস কৰে। গতিকে আপীলকাৰীয়ে সম্পূৰ্ণ বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য বুলি ক'ব পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণ দাঙি ধৰি প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ প্ৰমাণ কৰিব পৰা নাছিল। দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰাত ব্যৰ্থ হয়। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ক দোষ দিব নোৱাৰি। (১১০-ডি-এইচ; ১১১-এফ-জি; ১১২-এ-চি)

বীৰবল সিং বনাম কেদাৰ নাথ, (১৯৭৬) ৪ এছচিচি ৬৯১, নিৰ্ভৰ কৰিছিল।

কোৱামাৰুল ইছলাম বনাম এছ.কে. কান্ত আৰু অৰ্চ., (১৯৯৪) চাপলি. ৩ এছ চি চি ৫, উল্লেখ কৰা হৈছে।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানী আপীল নং ১৩০০/২০০৩

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ই. পি. নং ৮/ ২০০১ত ১৯.১২.২০০২ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা ।

এছ.বি. সন্যাল, মনীষ সিংৱী আৰু ৰামেশ্বৰ প্ৰসাদ গোৱাল আপীলকাৰীৰ হৈ।

পি. কে. গোস্বামী, ৰাজীৱ মেহতা, ৰাজীৱ মালহোত্ৰা আৰু বি আগৰৱালা উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ।

আদালতৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হয়

ন্যায়াধীশ এছ বি সিনহা: নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰী ইয়াত আপীলকাৰী। তেওঁ ১০.৫.২০০১ তাৰিখে অনুষ্ঠিত হোৱা নিৰ্বাচনক লৈ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰি উক্ত আবেদনখন দাখিল কৰে আৰু তাৰ ফলাফল ১৩ মে, ২০০১ তাৰিখে ঘোষণা কৰি ইয়াত প্ৰথম প্ৰতিবাদীক অসম বিধানসভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত ১০৯ বিহপুৰীয়া সমষ্টিৰ পৰা নিৰ্বাচিত হোৱা বুলি ঘোষণা কৰে।

আপীলকাৰীয়ে ইয়াত প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰে যিটোক ১৯৫১ চনৰ জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইনৰ ধাৰা ১২৩(৩) আৰু ধাৰা ১২৩(৩এ)ৰ অধীনত কৰা বুলি কোৱা হয়।

কথিত দুৰ্নীতিৰ সম্পূৰ্ণ বিৱৰণ আবেদনখনত উল্লেখ কৰা হৈছিল যিবোৰ তলত দিয়া ধৰণৰ:

- (i) "২৫.৪.২০০১ তাৰিখে দুপৰীয়া প্ৰায় ২ বজাত যেতিয়া আবেদনকাৰীয়ে পত্নী আৰু দলৰ কৰ্মী শ্ৰীলখি কান্ত হাজৰিকা আৰু শ্ৰী গিৰিধৰ গোস্বামীৰ সৈতে টাটা ছুমো (ভাৰা) গাড়ীৰে বাহগোৰা দেউৰীগাঁৱৰ পৰা বিপুৰীয়া টাউনলৈ আহি আছিল।" শিৱ মন্দিৰ (কুণ্ডি মামা মন্দিৰ) ভ্ৰমণ কৰাৰ পিছত আবেদনকাৰী আৰু তেওঁৰ উৰ্ধতন বিষয়াসকলে নিজেই বাটত প্ৰায় ২০০ জন লোকৰ সমাৱেশ দেখিলে, যিসকলক সান্ত্বনুৰত অৱস্থিত ৰঙামাঞ্চৰ মঞ্চ মঞ্চৰ পৰা প্ৰতিবাদী নং ১ শ্ৰী প্ৰেমোদৰ বৰাই সম্বোধন কৰি আছিল নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰৰ অংশ হিচাপে বিপুৰীয়া থানাৰ ক্ষেত্ৰৰ

ভিতৰত। আবেদনকাৰীয়ে তাত কিছু সময় বৈ ১ নং প্ৰতিবাদীৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰিলে, উভতি অহা প্ৰাৰ্থীয়ে প্ৰতিবাদী/ ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীক ভোট দিবলৈ আৰু আবেদনকাৰীজন অনুসূচিত প্ৰাৰ্থীক ভোট দিবলৈ আৰু আবেদনকাৰীক ভোট দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আহ্বান জনাইছিল কাৰণ আবেদনকাৰীজন অনুসূচিত জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ, তেওঁ আৰু এটা শ্লোগান "বিপুৰীয়া বাচাও" চিঞৰিছিল। ১ নং প্ৰতিবাদীয়েও সমাৱেশৰ সদস্যসকলক 'অনুসূচিত জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ কোনো প্ৰাৰ্থীৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আহ্বান জনায়। ১০৯ নং বিপুৰীয়া বিধানসভা সমষ্টিৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ জনসাধাৰণৰ মাজত শত্ৰুতা আৰু ঘৃণাৰ অনুভূতি প্ৰসাৰিত কৰিবলৈ ১ নং প্ৰতিবাদীয়ে এই আহ্বান জনাইছে। ইয়াত উল্লেখ কৰিব পাৰি যে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা সভাখনত ১ নং প্ৰতিবাদীৰ লগত তেওঁৰ এজেণ্ট ক্ৰমে শ্ৰী ঘনকান্ত বৰুৱা আৰু শ্ৰী মনোৰঞ্জন শৰ্মাও আছিল আৰু তেওঁলোকে ১ নং প্ৰতিবাদীক ভোট দিবলৈ আৰু আবেদনকাৰী অনুসূচিত জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ বুলি ভিত্তি কৰি আবেদনকাৰীৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ নিৰ্দিষ্ট শ্লোগানেৰে সমাৱেশৰ পূৰ্বে ভাষণ প্ৰদান কৰে। ১ নং প্ৰতিবাদী আৰু তেওঁৰ পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা দুজন এজেণ্টে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা শ্লোগানটো কৰি সদস্যসকলক ১ নং প্ৰতিবাদীক জাতিগতভাৱে ভোট দিবলৈ আৰু ১ নং প্ৰতিবাদীৰ নিৰ্বাচনৰ সম্ভাৱনাক আগুৱাই নিয়াৰ বাবে আবেদনকাৰীৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আহ্বান জনায় আৰু আবেদনকাৰীৰ নিৰ্বাচনত পক্ষপাতিত্বমূলক প্ৰভাৱ পেলোৱাৰ বাবে।

- (ii) ১.৫.২০০১ তাৰিখে উত্তৰদাতা নং ১ শ্ৰী প্ৰেমাধৰ বৰা লগতে শ্ৰী মনোৰঞ্জন শৰ্মা আৰু ঘনকান্ত বৰুৱা দুয়োজনেই শ্ৰীযুত প্ৰেমোধৰ (প্ৰতিবাদী নং ১)ৰ

গণনা এজেণ্ট আৰু লগতে চৰকাৰী চাকৰিয়াল দুয়োজনেই নেহৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়, জামুগুৰি অধীনৰ শিক্ষক বিহপুৰীয়া সমষ্টিৰ উদ্যোগত দিনৰ প্ৰায় ১ বজাত গাঁও ৰাইডোঙীয়া নামঘৰত এখন সভা অনুষ্ঠিত হয় য'ত প্ৰায় ২০০ ভোটাৰে সভাত অংশগ্ৰহণ কৰে। সভাত উত্তৰদাতা নং ১ শ্ৰীপ্ৰেমোদৰ বৰা আৰু ওপৰত উল্লেখ কৰা আন দুজন ব্যক্তিয়ে একেৰাহে ভাষণ প্ৰদান কৰি সভাত উপস্থিত থকা ব্যক্তিসকলক আৰু সামগ্ৰিক ৰাইজক লাউড স্পীকাৰ ব্যৱহাৰ কৰি তেওঁক অৰ্থাৎ উত্তৰদাতা নং ৩ক ভোট দিবলৈ আহ্বান জনায় ১ আৰু আবেদনকাৰী অনুসূচিত জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ বুলি ভিত্তি কৰি আবেদনকাৰীৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিব লাগে। এই আবেদন ১ নং প্ৰতিবাদী আৰু তাত উপস্থিত তেওঁৰ দুজন এজেণ্টে ১ নং প্ৰতিবাদীৰ নিৰ্বাচনৰ সম্ভাৱনাক আগুৱাই নিয়াৰ বাবে আৰু আবেদনকাৰী শ্ৰী গিৰিধৰ গোস্বামী, দ্ব্যজ্যোতি ভূঞা আৰু অন্যান্য কংগ্ৰেছ কৰ্মীয়ে সাক্ষী হৈ ১ নং প্ৰতিবাদীয়ে ওপৰৰ ভাষাটোক পক্ষপাতিত্বমূলকভাৱে প্ৰভাৱিত কৰাটো স্পষ্টভাৱে দেখিছিল।

(iii) ৭.৫.২০০১ তাৰিখে উত্তৰদাতা নং ১য়ে শ্ৰী ঘনকান্ত বৰুৱা আৰু মনোৰঞ্জন শৰ্মা আদিৰ সৈতে ৪ নং ৱাৰ্ডৰ বিহপুৰীয়া টাউনত সন্ধিয়া প্ৰায় ৬ বজাত এটা বজাৰ ঘৰত এখন সভা অনুষ্ঠিত কৰে য'ত উক্ত স্থানীয় অঞ্চলৰ প্ৰায় ১৫০ জন ভোটাৰে অংশগ্ৰহণ কৰে। উক্ত বৈঠকত উত্তৰদাতা নং ১ য়ে বিশেষভাৱে সভাত উপস্থিত ব্যক্তি আৰু বজাৰৰ ব্যৱসায়ীসকলক তেওঁক ভোট দিবলৈ আৰু আবেদনকাৰীজন অনুসূচিত জনজাতিৰ প্ৰাৰ্থী আৰু যদি নিৰ্বাচিত হয় তেন্তে আবেদনকাৰীৰ সপক্ষে ভোটদানৰ পৰা বিৰত থাকিবলৈ আহ্বান জনায় সমষ্টিটোৰ পৰা সমষ্টিটো

অনুসূচিত জনজাতি সম্প্ৰদায়ৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰা হ'ব। এই শব্দৰে উত্তৰদাতা নাই মই সেই স্থানীয় অঞ্চলৰ বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিৰ মাজত শত্ৰুতা আৰু ঘৃণাৰ অনুভূতি প্ৰসাৰিত কৰিলোঁ যিয়ে আবেদনকাৰীৰ নিৰ্বাচনত পক্ষপাতিত্বমূলক প্ৰভাৱ পেলায়। এজন শ্ৰীৰোহিণী ভূঞা, কৰ্মৰত সভাপতি ব্লক কংগ্ৰেছ কমিটি, বিহপুৰীয়া আৰু শ্ৰী চালাউদ্দিন এজন কংগ্ৰেছ কৰ্মীয়ে সভাখন প্ৰত্যক্ষ কৰি ঘনকান্ত বৰুৱা আৰু মনোৰঞ্জন শমাৰ ভাষণ শুনিছিল।"

ইয়াত প্ৰথম প্ৰতিবাদীয়ে তেওঁৰ লিখিত বিবৃতিত উক্ত অভিযোগসমূহ অস্বীকাৰ কৰে। পক্ষসমূহে নিজৰ নিজৰ প্ৰমাণ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই ভিত্তিত আগবাঢ়িছিল যে নিৰ্বাচনী আবেদনত উত্থাপিত অভিযোগসমূহ আইনখনৰ ধাৰা ১২৩(৩) আৰু ১২৩(৩)(এ)ৰ অৰ্থৰ ভিতৰত দুৰ্নীতিৰ সমান হ'ব।

২৫/৪/২০০১ তাৰিখৰ বৈঠকত, কোৱা হৈছিল:

"৮) ২৫/৪/২০০১ তাৰিখে সান্তপুৰ ৰং মঞ্চত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠক আৰু তাত দিয়া কথিত ভাষণৰ ক্ষেত্ৰত পক্ষসমূহে উত্থাপন কৰা প্ৰমাণ আৰু প্ৰতিপ্ৰমাণৰ বিশ্লেষণ কৰিলে দেখা যায় যে দুয়োপক্ষৰ অসামঞ্জস্য আৰু অসন্তৰতাৰ প্ৰমাণেৰে ভৰপূৰ।" দুয়োপক্ষই উত্থাপন কৰা প্ৰমাণত কিছুমান অস্বাভাৱিক দিশ লক্ষ্যণীয়। নথীত এনে একো নাই, যিয়ে এটা পক্ষক সহজাতভাৱে অসন্তৰ আৰু আনটোক বিশেষভাৱে গ্ৰহণযোগ্য কৰি তুলিব পাৰে। দুয়োপক্ষই পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলো পক্ষপাতমূলক চৰিত্ৰৰ আৰু কোনো এটা পক্ষই কোনো স্বতন্ত্ৰ সাক্ষীক সোধা-পোছা কৰা নাই। নিৰ্বাচনত অবতীৰ্ণ প্ৰাৰ্থীৰ দ্বাৰা দুৰ্নীতিমূলক কাৰ্য্য অভিযোগৰ

শুদ্ধতা নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ বাবে আগৰ ৰায়ত নিৰ্ধাৰণ কৰা নীতিবোৰ মনত ৰাখি আৰু এনে ধৰণৰ অভিযোগ সকলো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণিত হ'ব লাগিব বুলি বিবেচনা কৰি, মোৰ বিবেচিত দৃষ্টিভংগী হৈছে যে ৰেকৰ্ডত থকা প্ৰমাণবোৰ হৈছে এইটো কি, প্ৰথম বিষয়টোৰ উত্তৰ নেতিবাচক আৰু নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ বিৰুদ্ধে দিব লাগিব।"

১.৫.২০০১ তাৰিখে অনুষ্ঠিত দ্বিতীয়খন বৈঠকত কোৱা হৈছিল:

"১০) প্ৰতিদ্বন্দ্বী পক্ষৰ হৈ উত্থাপন কৰা যুক্তি আৰু প্ৰতিযুক্তি যথাযথভাৱে বিবেচনা কৰা হৈছে। আকৌ এবাৰ, ৰেকৰ্ডত থকা প্ৰমাণৰ বিশ্লেষণৰ পৰা যি চূড়ান্ত ছবিখন ওলাই পৰে, সেয়া হল কোনো এটা পৰিঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ এটা পক্ষই দৃঢ়তাৰে কোৱা আৰু আনটো পক্ষই এনে পৰিঘটনাক অস্বীকাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত। দুয়োপক্ষই পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীৰ প্ৰমাণত এনেকুৱা একো নাই যিয়ে এটা কাহিনী কৰি তুলিব সম্পূৰ্ণ গ্ৰহণযোগ্য আৰু আনটো সহজাতভাৱে অবিশ্বাস্য। অভিযোগটো দুৰ্নীতিৰ কমিচনৰ অন্যতম হোৱাৰ বাবে আৰু এনে অভিযোগ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ বুলি প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় প্ৰমাণৰ মানদণ্ড হোৱাৰ বাবে ৰেকৰ্ডত থকা প্ৰমাণৰ অৱস্থাৰ ওপৰত উত্থাপন কৰা অভিযোগটো বিফল হ'ব লাগে। এই বিষয়টো সেয়েহে নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ বিৰুদ্ধে সিদ্ধান্ত লোৱা হয়।"

১.৫.২০০১ তাৰিখৰ তৃতীয়খন বৈঠকৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে লক্ষ্য কৰিছিল:

"১১) নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ হৈ পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলক পক্ষপাতমূলক আৰু সেয়েহে বিশ্বাসৰ অযোগ্য বুলি দাবী কৰা হৈছে

যদিও উক্ত সাক্ষীসকলে দিয়া প্ৰমাণকো অস্বাভাৱিক বুলি প্ৰত্যাছান জনোৱা হৈছে। সাক্ষী নং. ৮ নং জিলা কংগ্ৰেছৰ সাধাৰণ সম্পাদক আৰু সাক্ষী নং. ৭ স্বীকাৰ্য্য যে তেওঁৰ নিৰন্তৰ সংগী। বিহপুৰীয়া বজাৰত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠক আৰু তাত দিয়া অভিযোগনামা দাখিল কৰা ভাষণৰ বিষয়ে দুয়োজন সাক্ষীয়ে কাকো কোৱা নাছিল। তেওঁলোকৰ প্ৰমাণ, সেয়েহে, বিশ্বাসৰ অযোগ্য আৰু একেটাৰ ওপৰত কোনো নিৰ্ভৰ কৰা উচিত নহয়, ইয়াক ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীৰ হৈ দাবী কৰা হয়।

যিমানদূৰলৈকে ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীৰ হৈ পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলৰ ক্ষেত্ৰত নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই কয় যে উভতি অহা প্ৰাৰ্থীয়ে দাখিল কৰা সাক্ষীৰ তালিকাত উক্ত সাক্ষীসকলৰ নাম উল্লেখ কৰা হোৱা নাই আৰু সেয়াও পলমকৈ অৰ্থাৎ ২৫ তাৰিখে /১০/২০০১, নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ প্ৰমাণ বন্ধ কৰাৰ পিছত সাক্ষী ৯ আৰু সাক্ষী ১০ৰ সাক্ষ্যক বিশ্বাস কৰিব নালাগে। উক্ত সাক্ষীসকলে নিজাববীয়াকৈ আদালতত সাক্ষ্য দিবলৈ আহিছে যাৰ বাবে তেওঁলোকক অতিশয় আগ্ৰহী বুলি যুক্তি দিয়া হৈছে। তাৰ বাহিৰেও উভতি অহা প্ৰাৰ্থীয়ে উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহ, সাক্ষী ৯ আৰু সাক্ষী ১০ক পৰীক্ষা কৰাৰ অনুমতিৰ বাবে কৰা আবেদনত অৰ্থাৎ অজানিতে পূৰ্বে দাখিল কৰা সাক্ষীৰ তালিকাত তেওঁলোকৰ নাম উল্লেখ কৰিব পৰা নগল, সেয়া ভুল যিহেতু সাক্ষী দুজনে সেইটো সাক্ষ্য দিছে তেওঁলোকে জবানবন্দী লোৱাৰ তাৰিখৰ প্ৰায় এসপ্তাহ আগতে বিহপুৰীয়া বজাৰত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠকত কি হৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ জ্ঞানৰ বিষয়ে ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীজনক জনাইছিল। যদি সাক্ষী ৯ ৰ প্ৰমাণ বাতিল কৰা হয়, তেন্তে বিহপুৰীয়া বজাৰত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠক আৰু তাত দিয়া ভাষণৰ সন্দৰ্ভত নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ

প্ৰমাণ অখণ্ডিত হৈ থাকে বুলি নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তাই কয়।"

মিষ্টাৰ এছ.বি. আপীলকাৰীৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই দাবী কৰিব যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাত স্পষ্ট ভুল কৰিছে যিহেতু ই প্ৰমাণৰ প্ৰশংসাৰ ক্ষেত্ৰত ভুল আইনী পৰীক্ষা প্ৰয়োগ কৰিছিল। বিদ্বান অধিবক্তাই কয় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আনকি "আজিৰ অসম" কাকতত প্ৰকাশিত ১৯.৪.২০০১ তাৰিখৰ বাতৰিটোৰ কথাও উল্লেখ কৰা নাছিল যিয়ে সমন্বয় পৰিষদৰ সভাপতিয়ে দিয়া ভাষণৰ বিষয়বস্তু প্ৰমাণ কৰিব য'ত বক্তাসকলে সুধিছিল ভোটৰসকলে য'ৰ পৰা আৰু কোন দলৰ পৰা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰে তাতেই আপীলকাৰী আৰু শ্ৰী কেছ'ৰাম বড়োৰ সপক্ষে ভোটদান নকৰিব। এনে আৰু আবেদন, মিষ্টাৰ ছানয়ালে দাবী কৰিব, স্পষ্টভাৱে অনুসূচিত জনগোষ্ঠীৰ সদস্যসকলৰ বিৰুদ্ধে ঘৃণা বিয়পাবলৈ কৰা হৈছিল যিটো দুৰ্নীতিৰ সমান। বীৰবল সিং বনাম কেদাৰ নাথ, (১৯৭৬) ৪ ধাৰা ৬৯১ গোচৰত এই আদালতৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি সন্যাল ডাঙৰীয়াই যুক্তি দিব যে সাক্ষীৰ আগ্ৰহ নিজেই তেওঁক অবিশ্বাস কৰাৰ ভিত্তি হব নোৱাৰে কাৰণ কিছুমান বিশেষ সাক্ষীয়েও কথা কবলৈ আগ্ৰহী হব পাৰে সত্যটো।

দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ আইনখনৰ ধাৰা ১২৩(৩) আৰু জে২৩(৩)(ক)ত থকা বিধানৰ সৈতে মিল থাকিব লাগিব। জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইনৰ ৮৩ নং ধাৰা বাধ্যতামূলক প্ৰকৃতিৰ বুলি কোনো বিতৰ্ক নাই। নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে নিৰ্বাচনী আবেদনত নিজৰ তথ্যৰ উৎস সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰকাশ কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়।

দুৰ্নীতিৰ অভিযোগক গুৰুত্বসহকাৰে চোৱা হয়। সেইবিলাক অৰ্ধ-ফৌজদাৰী প্ৰকৃতিৰ বুলি গণ্য কৰা হয়। সকলো উদ্দেশ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ বাবে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত প্ৰথা

প্ৰমাণ কৰাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় প্ৰমাণৰ মানদণ্ডক ফৌজদাৰী বিচাৰত আশা কৰা মানদণ্ডৰ সৈতে সমান কৰা হয়। সকলো উদ্দেশ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ বাবে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত প্ৰথা প্ৰমাণ কৰাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় প্ৰমাণৰ মানদণ্ডক অপৰাধমূলক বিচাৰত আশা কৰা মানদণ্ডৰ সৈতে সমান কৰা হয়। কিন্তু নিৰ্বাচনী আবেদন আৰু ফৌজদাৰী বিচাৰৰ মাজৰ পাৰ্থক্যটো হল, অভিযুক্তৰ মৌনতা অৱলম্বন কৰাৰ স্বাধীনতা থকাৰ বিপৰীতে নিৰ্বাচনী আবেদনৰ বিচাৰৰ সময়ত ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীয়ে নিজৰ সংস্কৰণ আদালতৰ সন্মুখত ৰাখিব লাগে আৰু তেওঁৰ সংস্কৰণটো আদালতক সন্তুষ্ট কৰিব লাগে আবেদনত অভিযোগ কৰা ধৰণে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত কাৰ্য্য সংঘটিত কৰা নাই। নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ বোজা অৱশ্যে মুক্তি দিয়া হৈছে বুলি কব পাৰি যদিহে আৰু যেতিয়া তেওঁ ঘূৰি অহা প্ৰাৰ্থীৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত অভিযোগ প্ৰমাণ কৰিবলৈ যুক্তিযুক্ত আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য প্ৰমাণৰ নেতৃত্ব দিয়ে। উক্ত উদ্দেশ্যৰ বাবে অভিযোগসমূহ যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিব লাগিব আৰু কেৱল দেৱানী গোচৰৰ দৰে সম্ভাৱনাৰ প্ৰাধান্যৰ দ্বাৰা নহয়। (চাওক, গজানন কৃষ্ণজী বাপত আৰু আন. বনাম দল্লাজী ৰাঘোবাজী মেঘে আৰু অৰ্চ., এ আই আৰ (১৯৯৫) এছ চি ২২৮৪, সুৰিন্দৰ সিং বনাম হৰদিয়াল সিং এণ্ড অৰ্চ., [১৯৮৫] ১ এছ চি আৰ ১০৫৯, আৰ.পি. মইদুটি বনাম পি. টি. কুঞ্জু মহম্মদ আৰু... এন., [২০০১] ১ এছচিচি ৪৮১ আৰু মাৰ্কিকুটলি আশ্মা বনাম কাদাভুৰ শিৱাদাছান আৰু আন., (২০০৩) এ আই আৰ এছ চি ডব্লিউ ৬৩০৬।

প্ৰথমখন বৈঠকৰ সম্পৰ্কত আপীলকাৰীয়ে তেওঁৰ অভিযোগৰ সমৰ্থনত পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলক উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ কোনো আস্থাৰ অযোগ্য বুলি ধৰা পৰে। সাক্ষীসকলে যদিও স্বীকাৰ কৰিছিল যে তেওঁলোক স্থানীয় বাসিন্দা আৰু সভাত উপস্থিত আছিল, তাত উপস্থিত থকা কোনো ব্যক্তিক চিনি পাব পৰা নাছিল। স্বীকাৰ্য্য যে গাঁৱৰ কোনো স্বতন্ত্ৰ সাক্ষীক নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীয়ে পৰীক্ষা কৰা

নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে যদিও ইয়াত প্ৰথম প্ৰতিবাদীয়ে উত্থাপন কৰা প্ৰমাণৰ প্ৰকৃতিত দোষ বিচাৰি পাইছিল কিন্তু ৰায়দানৰ ৮ নং অনুচ্ছেদৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰাত আৰু ইয়াৰ আগতে লক্ষ্য কৰা অনুসৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই আপীলকাৰীয়ে গধুৰ বোজা নিষ্কাশন কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই বুলি ধৰিব লাগিব।

সাম্প্ৰদায়িক ভিত্তিত ঘৃণা বিয়পাই দিয়াটো অপৰাধ। ইয়াত আপীলকাৰীয়ে কোনো প্ৰথম তথ্য প্ৰতিবেদন দাখিল কৰা নাছিল। প্ৰথম উত্তৰদাতাই আন এটা সম্প্ৰদায় বা জাতিৰ সদস্যৰ প্ৰতি ঘৃণা বিয়পাইছিল বুলি দেখুৱাবলৈ কোনো সমসাময়িক তথ্যচিত্ৰৰ প্ৰমাণ ৰেকৰ্ডত অনা হোৱা নাই। শ্ৰী সানয়ালে যিটো বাতৰিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল, সেই বাতৰিটোৰ বিষয়বস্তু সাংবাদিকক পৰীক্ষা কৰি প্ৰমাণিত নোহোৱাৰ বাবে, সাক্ষীৰ বক্তব্যত একেখিনি কথাই আইনগতভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন যে প্ৰতিবেদনখন বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ পাইছে। সেয়েহে প্ৰমাণৰ ক্ষেত্ৰত ই অগ্ৰাহ্য আছিল।

আনকি অন্যথাও যি ধৰণেৰে এই কথিত দুৰ্নীতিৰ প্ৰথা সংঘটিত হৈছে, সেইটোৱে আত্মবিশ্বাসৰ সৃষ্টি নকৰে। সাধাৰণতে এজন প্ৰাৰ্থীয়ে আন এজন প্ৰাৰ্থীৰ উপস্থিতিত কোনো অপৰাধ নকৰে। এনে বক্তব্য মুকলিকৈ কোৱাৰ সম্ভাৱনাও সম্পূৰ্ণ কম। যদিও ইয়াক কৰা হলেহেঁতেন, তেন্তে ইয়াৰ সত্যতাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ স্বতন্ত্ৰ সাক্ষীয়ে আগবাঢ়ি আহিব বুলি আশা কৰা হৈছে।

কোৱামাৰুল ইছলাম বনাম এছ.কে. কান্টা আৰু অৰ্ছ., (১৯৯৪] পৰিপূৰক ৩ এছ চি চি ৫, এই আদালতে ৰায় দিছিল:

"৪৮) বাতৰি কাকতৰ প্ৰতিবেদন নিজেই ইয়াৰ বিষয়বস্তুৰ প্ৰমাণ নহয়। সেই প্ৰতিবেদনবোৰ মাথোঁ শুনা-শুনা প্ৰমাণ। এইবোৰ প্ৰমাণ কৰিব লাগিব আৰু বাতৰি কাকতৰ প্ৰতিবেদন প্ৰমাণ কৰাৰ ধৰণটো ভালদৰে নিষ্পত্তি কৰা হৈছে।"

১.৫.২০০১ তাৰিখে অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠকখনৰ সন্দৰ্ভত অভিযোগৰ কথা কবলৈ গলে উচ্চ ন্যায়ালয়ে বৈধ আৰু যুক্তিযুক্ত কাৰণত আপীলকাৰীৰ হৈ পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰা নাছিল। ৪ নং সাক্ষী শ্ৰী কুশল বৰুৱাই ক্ৰছ-ইকজামিনেচনত একেখন গাঁৱৰ বাসিন্দা হলেও সভাত উপস্থিত থাকিবলৈ কেৱল ৫ নং সাক্ষী আৰু ৬ নং সাক্ষীৰ নাম উল্লেখ কৰিব পাৰিছিল। ৫ নং সাক্ষী আৰু ৬ নং সাক্ষী আন এখন গাঁৱৰ বুলি স্বীকাৰ কৰা হৈছে। তেওঁ লগতে স্বীকাৰ কৰে যে সভাত প্ৰথম উত্তৰদাতাইহে কথা কয়। ৫ নং সাক্ষীৰ প্ৰমাণ এই ভিত্তিত বিশ্বাস কৰা হোৱা নাছিল যে তেওঁ এজন আকস্মিক সাক্ষী। তদুপৰি তেওঁ ৪ নং সাক্ষীক বিৰোধিতা কৰি কয় যে আনকি প্ৰথম প্ৰতিবাদকাৰীৰ দুজন এজেণ্টেও ভাষণ দিছিল। তেওঁ আৰু স্বীকাৰ কৰে যে তেওঁ নিৰ্বাচনৰ সৈতে সম্পৰ্কিত আবেদনকাৰী। উচ্চ ন্যায়ালয়ে লক্ষ্য কৰিলে যে তালিকাভুক্ত সাক্ষীসকলৰ এজন শ্ৰী ৰাইদঙীয়া নামঘৰক পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাই আৰু নিৰ্বাচনী আবেদনকাৰীৰ হৈ পৰীক্ষা কৰা সাক্ষীসকলে কেৱল ইজনে সিজনক সভাত উপস্থিত ব্যক্তি হিচাপেহে নাম উল্লেখ কৰিছিল আৰু আন কাৰো নাম উল্লেখ কৰা নাছিল।

১.৫.২০০১ তাৰিখৰ তৃতীয়খন বৈঠকৰ কথা এতিয়ালৈকে আপীলকাৰীৰ সমগ্ৰ গোচৰটো দুজন সাক্ষীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আছিল যথা সাক্ষী নং ৮ আৰু সাক্ষী নং ৭। সাক্ষী নং ৮ স্বীকাৰ্য্য যে জিলা কংগ্ৰেছৰ সাধাৰণ সম্পাদক আছিল আৰু সাক্ষী নং ৭ স্বীকাৰ্য্য যে তেওঁৰ অহৰহ সংগী আছিল। আপীলকাৰীয়ে পৰীক্ষা

কৰা আন সাক্ষীসকলৰ নাম আপীলকাৰীয়ে পূৰ্বে দাখিল কৰা সাক্ষীৰ তালিকাত নাছিল।

বীৰবল সিং (চুপ্ৰা) ত এই আদালতে আগ্ৰহী সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ মূল্যায়ন কৰাৰ সময়ত আদালতে নিজৰ পহৰাত থাকিব লাগে বুলি ধৰি লৈ পৰ্যবেক্ষণ কৰিলে যে তেওঁলোকক অধিক নিবিড়ভাৱে চোৱাচিতা কৰিব লাগিব।

এই আদালতে কোনো অনিশ্চিত শব্দৰে কোৱা নাছিল যে কোনো এটা গোচৰত আদালতে সেই প্ৰমাণ নাকচ কৰাটো ন্যায্য হব যদিহে ইয়াক কোনো স্বতন্ত্ৰ উৎসৰ পৰা সমৰ্থন কৰা নহয়। উক্ত পৰীক্ষাটোও প্ৰয়োগ কৰিলে সাক্ষী নং ৭ আৰু সাক্ষী নং ৮ৰ প্ৰমাণ বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰি।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিজেই উক্ত সাক্ষীসকলক অবিশ্বাস কৰি লক্ষ্য কৰিলে যে তেওঁলোকে বিহপুৰীয়া বজাৰত অনুষ্ঠিত হোৱা বৈঠক আৰু তাত দিয়া অভিযোগনামা দাখিল কৰা ভাষণৰ বিষয়ে কাকো খবৰ নিদিলে। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ তথ্যসমূহ এই আদালতে বীৰবল সিং (উপৰোক্ত) গোচৰত নিৰ্ধাৰণ কৰা আইনী পৰীক্ষাৰ সৈতে সামঞ্জস্যপূৰ্ণ।

ৰেকৰ্ডত থকা সামগ্ৰীসমূহ বিশ্লেষণ কৰিলে, সেয়েহে, স্পষ্ট যে আপীলকাৰীয়ে ইয়াত প্ৰথম প্ৰতিবাদীৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ প্ৰমাণ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল, স্পষ্ট প্ৰমাণ উত্থাপন কৰি যিবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য বুলি কব পাৰি। দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰাৰ প্ৰয়োজন আছিল যিটো প্ৰথম প্ৰতিবাদীয়ে কৰিব নোৱাৰিলে।

দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ যে জনপ্ৰতিনিধিত্ব আইনৰ ৮৩ নং ধাৰা অনুসৰি কঠোৰভাৱে আবেদন কৰিব লাগিব আৰু সকলো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিব লাগিব সেয়া কোনো কেভিলৰ বাহিৰত।

পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে আমাৰ মতামত যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানত দোষী হব নোৱাৰে।

এই আবেদন, গতিকে কোনো ধৰণৰ যোগ্যতাৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ বাবে খাৰিজ কৰা হয়। কোনো খৰচ নাই।

আপীল খাৰিজ কৰা হল।

অনুবাদ- প্ৰণৱ জ্যোতি বৰা, জ্যেষ্ঠ অনুবাদক